

ærede Medlemmer, og der er derfor, for det Tilfælde, at den ærede Ministers Dnske om, at Stykket skulde udgaae, ikke skulde fsee Splydest, stillet Forslag om at indsette en anden Bestemmelse, der gaaer ud paa, at dette Stykke alene skulde finde Anvendelse, forsaavidt saadan Overdragelse har fundet Sted ved indtruffet Dødsfald, ved Arv, men heller ikke dette Forslag, som har foreligget Udvalget til Behandling, før vi afgav vore Forslag, har vundet Udvalgets Billigelse. Derimod har Udvalget paa den anden Side erkjendt, at der kunde være Tilfælde, hvortil denne Bestemmelss Anvendelse i og for sig kunde være betænkelig, men det troer gjennem et andet Forslag, som den ærede Formand ogsaa paa Grund af den Forbindelse, hvortil det staaer med disse Forslag, har sat under Forhandling under dette Afsnit, nemlig Forslaget under Nr. 24, at have fjernet de Betænkeligheder, der ellers kunde være ved at lade det sidste Stykke af § 3 blive staaende. Lovforslagets § 18 indeholder nemlig en Bestemmelse om, at Skattecommissjonen, hvor særlige Forhold tale derfor, kan foretage en Nedsættelse af Indtægtsbeløbet, og Udvalget har meent, at naar man her tilføiede en Bestemmelse om, at Skattecommissjonen ogsaa skulde kunne foretage en lignende Nedsættelse i det Tilfælde, der omhandles i sidste Stykke af § 3, vilde Bedkommende, der havde et billigt Krav paa ikke at komme ind under denne Bestemmelse, oplyse det for Skattecommissjonen, som da havde fuld Myndighed til at nedsætte Indtægtsansættelsen saaledes, som den efter Omstændighederne maatte finde det rigtigt og passende. Derved har Udvalget troet, at enhver Betænkelighed ved at beholde sidste Stykke af § 3 vilde falde bort, og det er dette Forslag, jeg derfor paa Udvalgets Vegne skal anbefale til det ærede Thing. Udvalget tilraader saaledes at stemme baade imod Finansministerens Forslag under Nr. 4 og imod ærede Medlemmers Forslag under Nr. 4 a. — Under Nr. 5 er der til § 5 stillet et Forslag af Finansministeren, der er tiltraadt af Udvalget,

og som gaaer ud paa, at den Bestemmelse, hvorom Forslaget dreier sig, kun skal komme til Anvendelse, forsaavidt ikke særlige Bestemmelser hjemle en Undtagelse. — Udvalget har selv under Nr. 6 stillet et Forslag, ligeledes til § 5. Det vil sees, at man maatte befrygte, at Indtægten af Fideicommissjer, der oppebæres af Folk, som ikke have Bopæl her i Landet, saaledes som Loven var vedtagen her ved 2den Behandling, kunde blive frie for at svare nogen Skat af denne Indtægt. For nu at gjøre det klart og tydeligt, at ogsaa Fideicommissbesiddere, som opholde sig i Udlandet, maae svare Skat af den Indtægt, de have af Fideicommisset, har Udvalget forelaaet, hvad der indeholdes i Forslaget under Nr. 6, hvilket gaaer ud paa, at der foruden offentlige Indretninger og Stiftelser skal indfattes „eller Fideicommissjer“, og ligeledes have vi forelaaet, at der længere nede, hvor der staaer: „Ligeledes skal den, der ikke er bosat her i Landet, men her eier faste Eiendomme eller Eiender, eller har Deel i saadan Eiendom“ skal føies: „eller nyder Indtægter af samme“, hvilket jo er Tilfældet med Fideicommissjerne. Ved denne Bestemmelse ville altsaa disse komme ind under Lovens Regler. — Det næste Forslag, jeg skal omtale, er Forslaget under Nr. 9, der er stillet af den høitærede Finanzminister, og som er tiltraadt af et Mindretal i Udvalget. Der er i første Stykke af § 7 bestemt, at der fra den skattepligtige Indtægt, som kommer frem, skal drages for Kjøbenhavns Bedkommende 400 Rd., for Kjøbstadcommunerne saavelsom for de 6 andre Communer her i Landet, der staae paa lige Fod med Kjøbstæderne, 350 Rd., og for Landcommunerne Bedkommende 300 Rd., hvilken Indtægt der altsaa tillægges fritagelse for Skat, men Vindringsforslaget gaaer ud paa, at de 350 Rd. for Kjøbstæderne og de 300 Rd. for Landet skulle nedsættes til henholdsvis 300 og 250 Rd. De fire Medlemmer af Udvalget, som have sluttet sig til dette Forslag, blandt hvilke 4 Medlemmer jeg